

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 119.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939719888.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Helene, der læste denne Bevægelse i sin Yndlings Ansigt, tænkte: »Nu maa *hun* tale!« og lod i denne Hensigt de Unge blive alene. Viggos mørke Stemning havde imidlertid faaet Overhaand! han var overvundet i eet Punct - og havde stiltiende erkjendt sin Uret - saameget mindre kunde han oversee de mange Puncter, hvori de Andre havde Uret. Men fremfor alt tænkte han paa Brevet, idet han forgjæves i dette barnlige og uskyldige Ansigt søgte Spor af den hovmodige Selvtillid i de skrevne Ord. Det var ogsaa Brevet, der laae Minona paa Hjerte, da hun saae op til sin Broder, og sagde: »Er du vred paa mig Viggo?« - Han svarede i en Tone der ikke var fri for Bitterhed: »Hvis jeg anmassede mig Ret til at blive *vred* over den bestemte Maade hvorpaa du har afvist mig, havde du ikke saa stor Uret i din Opfattelse af min Bevæggrund til at opsøge dig! Jeg er ikke kommet for at tage en Eiendom i Besiddelse eller for at gjøre en Rettighed gjældende - men for at opfylde min Pligt. Naar Slægtskabet ikke er forenet med Kjærlighed giver det ingen Rettigheder, men det paalægger ligefuldt Forpligtelser.«